

Zlomený blues

Hromosvod

Šel jsem, měl jsem rozedranou duši
flašku, tašku co neměla uši,
krok sem, krok tam, bylo mi to vlastně fuk.
Místo tebe měl jsem jenom vodku,
v zadní kapse užmoulanou fotku,
z dob kdy byl jsem podle tebe dobrej kluk.

Jó to byly fantastický časy,
když jsem viděl tvoje dlouhý řasy
jak se míhají centimetry od mejch rtů.
A nejen řasy, ale taky duše
bejvávala jako velká nůše,
do který jsem házel miliony snů.

Byl jsem, žil jsem a teď je mi strašně,
nejde tady o nějaký vášně,
chtěl jsem, dřel jsem, nezůstalo z toho nic.
A tak jsem vzal poslední dvě stovky,
koupil jsem si flašku becherovky
a pak vodku, aby toho bylo víc.

Láska praská stejně jako kůže,
směj se, ptej se, kdo mi za to může,
klekni, řekni, jestli je to jenom sen.
Hele vole, vim, že realita
je to.. mě to za srdíčko chytá,
vidim hvězdy a přitom je bílej den.

Černej chlápek mezi nima krouží
a teď za mě nějakou mši slouží,
dej sem kbelík, nejsem evangelík, HEJ!
Je mi jedno, co bude a bylo,
vyzvracím teď nějaký to kilo,
byl jsem, jsem a budu zamilovanej.